

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Reus Dimarts 22 de Juny de 1897

Núm. 3297

NOTICIAS

Any XII

PREUS DE SUSCRIPCIO

Reus, un mes.	Ptas.
a provincias trimestre.	350
Extranjero y Ultramar.	7
Anuñels, a preus convencionals.	

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIO

En la Administració d'aquest diari y en las principales librerías d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografía Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No se retornan los originais encara que no se publiquen.

Centro vitícola del Vallés

Arboricultors, Viticultors y Propietaris en general

Destrucció completa de tots los insectes paràssits o vegetals que perturban lo bon desenrotlllo de las Vinyas y Arbres fruyters.

SULFURAL.—Patent Joan Jarriou.

Destrucció radical del Oldium, Black-Rot, Antracnosis, Piral, Altisa en las vinyas y la Oruga, Negrilla, Cuchs, Polls etc. en los fruyters.

EXIT SEGUR Y GARANTIT.

Demáninse los Prospectos que s'envian gratis, p/á

VIUDA Y NEBOT DE ANTON DELMAS

DIRECCIÓN GENERAL

Ponent 61

BARCELONA VALENCIA

CASA FUNDADA EN 1860

Representant en la província de Tarragona: DON PERE FABREGAS.—Tarragona.

com a catalans, quan se vol ofuscar la personalitat de Catalunya.

Es donchs, ineludible deber de tots los industrials y comerciants que estimin una mica sa dignitat de fills de Catalunya una facsin immissim. facturas y cartas comercials en idioma català, que escrigan en català en las relacions dintre Catalunya, y sols escrigan castellà en las relacions ab Castella, com escriuen en francés ab las relacions en França, que portin sos llibres de comers en català y sobre tot procurin ostentar en l'idioma de la patria catalana tots los rótuls de sos magatzems y establements de tota mena.

Responguin al insult de la prohibició de redactar los telégramas en català, redactanlos en francés, puig avans que passar per la denigrant humillació de subgaternos al idioma de nostres dominadors, es mes digne emplear qualsevol altre idioma estranger ja que no se ns deixa emplar nostre idioma tan nacional com qualsevol d' altre.

Déver es dels sacerdots no emplear jamay dintre dels temples de Catalunya la absorbent llengua castellana, paig com a ministres de la equitat y de la justicia de Deu, no podem ja mai fer causa comú ab los que contra tota equitat y justicia dominan a Catalunya portant la inmoralitat y lo flamenguisme.

Es precis que totas las societats d'utilitat moral ó material y recreativas, declarin oficial la llengua catalana en sos escrits interns y externs, puig havent comensat ja la persecució del centralisme contra Catalunya, l'usar la llengua castellana es una traició a nostra patria.

Es precis que tots los que catalans som y catalans volem sser, que no empleém ja mai lo llenguatge castellà en cap conversa sino en cas de absoluta necessitat; es precis fugir de la pedanteria y ridícul vici de xaporrejar lo castellà en lo moment de trovarnos devant d'un fill de Castella, qui viu ensa ha a Catalunya y ns consta que entent lo català tan com nosaltres.

¡Ah senyora! si hermosa y digna han sigut la manifestació catalana ostentant la barretina y l' llás dels colors de Catalunya, quan hermosa y digna é imponent seriala manifestació del llenguatge català qu'es l'ànima de nostre terra.

Figuremnes que en vuit dies aparaguessen canviats tots los rótuls de Barcelona, y de totas las principals poblacions de Catalunya, que tots los membres de cartas y facturas se vegessin redactats en català, que los carters vegessin tots los sobres de cartas ab sus direccions en català, que totas las invitacions de societats y circulars y etiquetas se repartissen en català, y tots

los telegramas que s'creuhan a Catalunya fossen en francés, no seria això una manifestació imponent de protesta, contra la qual no hi podrian res ni los municipals, ni los civils, ni la infanteria, ni la caballeria, ni la artilleria?

No seria això una manifestació imponent que recargolaria de rabia y secaria la gorja dels periodichs patrioters, y faria estremir als governants en sus poltronas?

Me direu que pera això se necessita una avinensa casi impossible de realisar, pero aquesta observació es inutil, puig això pot ferho cada hu individualment, pot y deuria ferho cada casa y cada rahó social sens consultar al vehí, consultant sols á sa dignitat, y obeyint solzament la veu de son deber com á fils de Catalunya, sens por de fer lo ridicul, puig al contrari, lo ridicul lo incomprensible y lo indigne, es lo continuar voluntariament subjectes á un influencia forastera, lo ridicul es parlar d'un modo y escriure d'un altre, lo incomprensible es emplear un idioma en nostres negocis que no es lo nostre idioma y lo indigne es donar gust servilment als hidalgos que ns desfiguran devant d' Europa, puig á n' aquests hidalgos devém segons la lley de Deu perdonarlos, pero jamay fer causa comù ab ells que, això no es cristiá, això es propi soizament de cobarts y de traydors.

Tinguém present que l' emprenyo principal del centralisme es lo de castellanizaros pera assegurar son predomini; donchs es precís també tenir present que seria una indignitat, una cobardia y una traició a nostra pàtria que 's catalans nos deixessim castellanizar, mich en son orgull, rebuts en totas nostres manifestacions únicament lo nostre y estém segurs de que 'la rótuls escrits en català, los sagells y documents comercials escrits en nostre idioma caurian al dessobre dels paràssits centralistes com graps de sal al dessobre de las illoctenes sangoneras.

Això y molt més podém fer individualment deixaninos guiar per la llògica y per lo sentiment de la dignitat de patria, pero á mes d' obrar individualment devém obrar també colectivament puig es precís su volém alcançar la redempció de Catalunya que travallém també mancomunadament y formém un sol exèrcit en defensa de nostre mare patria.

Tinguém present que está constituhida aquesta Unió Catalanista que representa las antigas cortes catalanas, que totes las associacions catalanistas forman part de la Unió y que aquesta Unió té una Junta permanent que es la representació de la voluntat, de la vida, de la personalitat de Catalunya.

Hi ha donchs en lo territori català la organiació extra-oficial com ha dit de la verdadera y entera Catalunya, de la Catalunya de nostres avis, de la antiga natural y eterna nacionalitat catalana, representada per los bons catalans y organisada lliure e independent de tota influencia y poder foraster y la Catalunya oficial escuarterada en quatre províncies espanyolas, la artificial Catalunya de las modernas y falsas llibertats, la Catalunya del caciquisme, la Catalunya gobernada pels forasters y per quatre diputacions subjectes al centre y desfiguradas per la política de partit, filles del caciquisme y tacadas ab lo llot de la política madrilenya.

Vivim donchs en dues Gatalunyas en un mateix terren y no es pas possible perteneixer á totas dues; estigan denchs los mals catalans, los fills borts de Catalunya, los egoïstas y los polítichs de la banda escuarterada de la Catalunya oficial, deixemlos escriuer y xaporrejar lo castellà, compadeixémlos y vigilemlos com á trahidors de nostra pàtria, y estiguém fermament los bons catalans, los que fugim de la política centralista, los que sentim la veu de la dignitat de nostre terra, de la banda de la Catalunya verdadera y extra-oficial, y pensém que no hi caben termes mitjós, los dogmas de la patria no admeten mitjás tintas y com als dogmas de la fe religiosa, podém aplicarhi les

SE RETRATA
TOTS LOS DIAS, FESTIUS Y
'LS LABORABLES A PE-
TICIO.
NOVAS FOTOGRA-
FIAS EN CO-
LORS.
OPERA tots
LOS DIUMENGES.
Passeig de Mata, 12,
REUS
dias de despalg tots los festius

SECCIÓ DOCTRINAL
Lebers dels catalans
en la actualitat

Quins son donchs los devers de tot català que de català s'honri y no vullgui passar per fill bort de sa mare patria?

Lo primer en aytals circumstancies es presentar-se en totas las manifestacions y actes de la vida pública y privada verament catalanista es adir defensor de la dignitat de Catalunya, de la dignitat de la patria, que es nostre propia dignitat.

L'arma mes poderosa que podém esgrimir en tan noble defensa es nostre llenguatge, lo quin assenyalà nostre fronteras; la que senyala nostre esclavitud es nostre llengua catalana, quina ha de portarnos á nostre redempcio, quina ha de lliurarnos del domini de Castella.

Tinguém ben present que no existeix cap llei que 'ns obligui à parlar castellà, y ha cap llei que obligui à escriurer en llengua catalana no hi mes que als nostaristis y als que administran la justicia, y de conseguent sens faltar á la llei podém perfectament emplear nostre nacional idioma en tots nostres actes, parlats y escrits, y aquesta es nostra obligació, aquesta es nostre dignitat, quan precisament se 'ns persegueix

paraulas de Jesucrist: «qui non est à me contra me est».

De consegüent no n' hi ha prou ab obrar com a bon català individualment sinó que es precís formar part de les associacions catalanistes y travallar en comú, puig la guerra ab lo centralisme està ja comensada y pera sostenirla se necessita una organització fortia pera obrar colectivament en tot lo que convinga.

La campanya serà llarga y de moment tenim de procurar que s' sostengui la lluita ab las armes de la raò y de la prudència; la lluita de la serenitat de la intel·ligència y de la persuació y no la lluita tumultuosa; pero això si caminar drets y ab fermesa disposats a lo que convinga. Lo Regionalisme es nostra bandera y ningú podrà tatzarnos de separatistas ni contraris del Estat espanyol, pero a n' aquest Estat volém perteneixi los catalans colectivament y no individualment volém formerne part com a nacionalitat y no com a províncies; la nació catalana la volém com a nostre casa peyrat no hi podém permetrer administradors forasters ni dominis forasters, y si de moment no podém sustreurens d' estranya dominació, protestemne continuament ab nostres actes, y si apesar de nostres protestas no ns podém veure lliures, tinguém present y escoltém, com escoltaren nostres avis la veu del canonge y diputat en Pau Clars quan en lo palau de la diputació demostrant la necessitat de la Justícia de declarar la guerra a Felip IV, digué que tractantse de creure als que venen a insultarnos dintre nostre patria, Jesucrist nos doná l'exemple agafant las deixu·plinas y trayent a cops ce fuet als mercaders del temple.

PAU COLOMER.

Una excursió à Porrera

No busquis benvolent lector en les presents ratllas quelcom que puga alegrarte, ni incidents d'aquells que en la forma que s'escriuen semblan talment novelescas.

La impressió que guia a la ploma es trista, com trist fou lo viatge y mes trist encara lo motiu que l' motivà.

Acompanyava a una persona que ha deixat per sempre mes lo mon dels vius, a la mateixa que en lo gich, en Joseph Maria Simó y Juncosa, la excursió s' verificà sens lo mes petit incident desagradable y cotxe mortuori y fúnebre comitiva feyan sa entrada a Porrera a las sis del matí del dia de diumenge.

Mitja hora avans d' arribar a la citada vila, comissions de vehins l' esperaven y una d' elles en carriuatje que tenia preparat, a corre-cuya anà a doner la nova al veïnat de que las despúllas d' en Simó no trigarien en ser colocades en llur casa, de la que vuit dies avans n' havia sortit plé de vida.

Ja en la vila, lo primer que crida m' atenció y probava ben bé las simpatias que en aquest veïnat tenia l' difunt y l' carinyo ab que l' distingia, fou una multitud de persones que s' disputaven l'honor d' éssers los primers en veure l' féretre, y que un balcó ostentés un drap negre, sent de fer constar que la casa que així se portava no era pás la de cap parent del mort.

No havent descrit lo viatge pera estalviar espai no m' entretinch tampoch en esplicar fil per randa lo que ocorregué fins a la hora del enterro, las onze del matí.

Pera férser carrech basta recordar que l' mort havia sortit feya vuit dies de sa casa ahont se l' posà de cos present y que durant las quatre ó cinch horas que estigué exposat a la entrada, devant d' un altar improvisat, hi passà tot lo poble per devant seu a pagarli un tribut de gratitud y l' més una llàgrima com reconeixement als favors que d' ell havian rebut.

Y si s' volgués un altre quadro que més fes vibrar las cordas del sentiment calia tan sols traspassar la porta que donava excés a las habitacions y allí s' veia a la desconsolada vídua y als affligits orfes en la major desesperació, recordantse un a altre lo valor que tenia la pèrdua que tantas llàgrimas los feya vessar, com si això fos un lenitiu que pogués apagar lo seu intens dolor, y en cambi no escoltavan, no podian, als parents, amics y benvolents que l' rodejaven prodigantlosi frases de consol y resignació.

L' enterro del Sr. Simó y Juncosa s' verificà a las onze en punt, obrint la comitiva l' clero, el que seguia la caixa que guardava l' cadavre y en la que s' hi veia una hermosa corona de flors artificials ab una rica cinta que portava la inscripció «A José María Simó Juncosa, su familia»; y dos coronas més, la una del Cassino de Porrera y l' altra de D. Bonaventura Aguiló. Darrera de la caixa seguia l' Ajuntament en corporació, del que n' formava part lo difunt, y una comiti-

va molt numerosa, puig passavan de trescentas persones, lo dol d' homes, una altra comitiva de donas y tancava l' corteig un dol de donas presidit per la muler del mort.

En aquesta forma s' arribà a la Iglesia ahont s' hi quedà la comitiva y l' dol de donas segons costum de la població, seguint la demés comitiva en direcció al cementiri, cosa que a Porrera s' fa tan contadas vegades, que sols quant lo difunt té generals simpaties y es molt ben volgut dels vehins, se registran cassos d' aquets.

Colocada la caixa en lo ninxo provisional fins que se li aixequi l' panteó, se tornà a posar en marxa la comitiva, pera desfer lo mateix camí y donar lo pésam al dol a la entrada de la casa del mort.

Ahir al matí tingueren lloca los funerals en sufragi de la seva ànima y com l' enterrament foren molt lluïts.

Los professors de música D. Domingo Nogués, don Sebastià Fontgibell, D. Artur Ramón y D. Adolf Codina y l's cantants D. Biel Riba, D. Joseph Anguera y Carles Vilella, baix la bona direcció del Rvnt. D. Bonaventura Baró, tots d' aquesta ciutat, executaren la missa de requiem de Ferrier, en primer lloch, la de Mercadante en segon y la d' Hernandez en tercer y últim las quals foren interpretadas en lo gust mítich que s' de desitjar, lo que feu que l' s fidels passessin millor las tres horas que durà la solemne cerimònia.

Reiterém nostre mes sentit pésam a las famílies Simó y Amorós.

CRÒNICA REGIONAL

OBSERVACIÓ METEOROLÒGICAS

del dia 21 de Juny de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d' obser-vació	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' humitat	PLUJA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSEr- par-ticular
9 m.	751	68	0'0	74		
3 t.	757	57				
HORAS d' obser-vació	TEMPERATURAS	VENTS	NUVOLS			
	Maxima	Minim.	Term. tipo	direcció	classe	can
9 m.	Sol.	44	20	S.	Cumul.	0'3
3 t.	Sombra	31	22	S.	S.	

Fa ja una porció de dies que al cap-al-tart un fort llevent porta una nuvolada espessa y negra que sembla se n' tinga d' anar tot ab ayga: lo cel queda tapat per tots los indrets, lo vent bufa fort... cauen quatre gotas... y res: entrada nit lo mestral apreta... fugen los nuvols... ve la matinada riallera... segueix lo vent NO. que durant lo dia per camins, carreteras y carrers aixeca espessos núvols de pols, y en aquesta comarca no quedem enganyats una vegada més, sens haver vist caure la pluja tant esperada per pagesos, menestrals e industrials petits y grans de nostra població... y l' s llits de pols en nostres carrers empesos per les seguidas y fortes ventades, han vingut fentse senyors de mobles y motlluras de las casas, sens que res hi valguin plomeros ni espolsadors, ni l' s bons desitjos de la dona de sa casa, que suspira sempre per tenirla curiosa com ho acostuma estarhi en tot temps, tan la del rich propietari, com la del mestral y la del mes humil obrer.

Pero quina llàstima! Tothom, desde l' mes gran al mes xich, desde l' mes rich al mes pobre, tots, tots patim de sed d' ayga: y la llàstima aumenta, la miseria creix... no hi ha feynat! Quanta desgracia... una població com la nostra, la segona de Catalunya y veures en tal situació y que de seguir per aquest camí d' indiferentisme no trigarem gaire en trobar-nos cara a cara ab la ruïna, ab la miseria... ab la fam...

Y tothom ho veu, en cafès, cassinos y en tots llocs públics no s' parla d' altra cosa, se fan números, se fan calculs, se tenen conversas... qui diu si costaria cent mil duros que si un milió de pessetas, que si a la Riba... qui a la Esplugues... ó al Ebre... ó de Mequinenza... ó al Pallaresa... més total res, rahons, y d' ayga no n' raja d' en lloch una gota y aquí patim sed!..

Temps enrera s' va crear una comissió de la qual ne formaven part alguns regidors junts ab altres majors contribuents. La comissió s' reuní, se juntà altres vegades, dictaminà ó no dictaminà, han vingut núvols y més núvols pero d' ayga ni n' han portat ni n' ha ceygut...

Y al pensar que aquest es l' element de vida ó mort de nostra població, y veure que aquí hi regna l' indiferentisme mes gran pera conjurar lo conflicte, nos fa creure y ns fe convéncer que estém en plena decadència gràcies mil al desacreditat centralisme y a son inseparable lo caciquisme que tot ho cerrompen, no des-

truheixen y ho arrinjan con tal se salven los principios.

A fora donchs tanta podridura, y procurém los fills que estimém a nostra mare, nostra població, aixecarla del estat de miseria en que s' troba y salvarla de la ruina que l' amenassa...

Nostre paysá lo comandant d' infanteria del exèrcit de Cuba, D. Benito Vallespinosa Sistaré, ha sigut ascendit al empleo de Tinent Coronel.

No fa molt temps per serveys especials l' hi fou concedida la placa de la Real Ordre de Sant Hermenegildo.

Felicitém de tot cor al brau militar y a son germà nostre estimat company en la prempsa D. Bonaventura Vallespinosa.

Hem rebut un folleto titulat «Reus en el mar». Agrahím a son autor J. Rocamora l' envío.

Comunican de Salamanca que ha sigut assassinat lo pare Abarca, capellà dels ursulins.

L' assassiní es un subjecte de 65 anys, y cometé l' crim per haver-se negat lo capellà a entregar-li una cantitat que li exigia.

A la illa Amelia, prop de Fernandina, Florida, han sigut trobats uns 45.000 pesos en antichs doblons espanyols.

Una partida d' exploradors registrà la illa y un negre d' apellido Pinkley, los hi sentí dir que havien trobat diners.

A Fernandina desprèa l' assumpt gran interès y ara s' iroban a la illa Amelia numerosos individuos en busca dels tressors que creuen estan allí enterrats.

Lo recandidat en lo dia d'ahir en la Administració de Consums per diferents espècies, puja la cantitat de pessetas 826'74.

La expedició dels coros de Clavé a Pamplona y Vitoria se verificarà en la forma següent:

Sortida de Barcelona lo 25 de Juny a las 8 de la nit, arribent lo dia següent a las 6'02 tarde a Vitoria.

Lo dijous 28 sortida de Vitoria a las 3'22 tarde. Arribada a Pamplona lo mateix dia a las 6'50 tarde.

Lo dimecres sortida de Pamplona a las dotze tarda a Barcelona lo dia següent, primer de Juliol, a las set del matí.

El Alaves, periòdic tradicionalista de Vitoria, referintse a aquesta expedició, publica un article que acaba així:

«Brenys van a ser los moments que l' catalans estiguin en la capital de Alava, pero aqueix curt temps es lo suficient pera que estrengem relacions ab aqueixos grups de modests travalladors que venen a coneixer nostra pobre tierra y a estudiar las costums de Vasconia en viatje més instructiu que de plazer.

Just es, que al que ns honri visitantnos, lo festejém.

Per lo que antedeix, es d' esperar que tant a Vitoria com a Pamplona seran molt ben rebuts los coros de Clavé.

Ha fondejat a Carril lo vapor «Guidos» ab averías de consideració, efecte d' un tempesta que rebé en lo costat de babor, trobantse a la vista de la illa de Salvora.

Lo sinistre ocorregué a las tres de la matinada a causa d' espessa boira, xocant ab altre barco de vapor que navegava cap al Nort.

Te cinch lances de ferro fosas y gracias als comportaments estanchis no se'n anà el fons.

SECCIO BIBLIOGRÀFICA

«Llimalla».— Raillas curtes per Salvador Borrut y Soler, ab un Prolech de Joseph Barbany (Pepet del Carril.)

Moli ben imprés ha donat a llum lo Sr. Borrut y Soler un tomo de poesies, que ve a ser lo segon volum de la Biblioteca «Apatis y Lletres que s' publica a Barcelona».

Moita acceptació creyem que tindrà dita obra, puig la firma es bastant coneguda entre l' s aficionats a la literatura lleugera, per haver aquest donat probas de son talent en las columnas dels millors periòdichs que s' publican escrits en nostra parla y al less.

Las composicions que omplen la tomet de que ns

ocupé m son dignas de llegir-se, puig es sabut que la literatura que surt del cor de tants admiradors com pot tenir la de nostres millors poetes, y si be la segona està decadent, s' agnanta ferm y no morirà mai la poesia senzilla, la que canta nostres costums, nostre amor... versos que tots los sentim en l' ànima, vibracions que tots las passém, qui més qui menos; en fi la poesia humorística, semi-seria, sempre tindrà admiradors, sempre la llegiré ab gust los que, faltats d' estudis pera poguer apreciar los fruys de nostres grans poetes nacionals y extranjers, nos havém de limitar saborejant la veritat, la pura veritat ritmada.

L'autor de «Llimalla», que dona probas de ser un bon fill de Catalunya, puig sas composicions en majoria son altament patriòticas, mereix un aplauso per ha- ver donat á l'estampa aquest petit fruyt de son ingenio.

Lo popular *Pepet del Carril*, encarregat del devantal del llibre, com deya en Quevedo, s'ha cuidat de treure á relleu las petitas faltas que contenen las composicions que encloen lo llibret.

—Qué diulen, que no serà tant? Donchs gasti un ral, comprindo llibre, y si no'ls hi agrada, cayguin sobre meu totas las frases de desagrado.

No puch dir més.

—A BONAFLO.

Correspondencia

18 de Juny.

Senyor Director. — Molt senyor meu! No es la primera vegada que informo á aqueix periódich desde la capital del Príncipat.

Encara vosté y algunos de sos lectores recordarán las cartas de Barcelona en que vaig descriure la Exposició Universal celebrada en aquesta, fa ja prop de deu anys.

Avuy, ab motiu de la Exposició d'Industrias creadas, introduïdas y desenrotlladas al amparo del vigent Aranzel, organisada per lo Foment de la Producció Nacional, he d'escriure desde aquí algunes cartas, perque aquellas cuestions que's relacionan ab nostres medis de producció son, en mon concepte, molt més importants que totes las políticas y totes las *caciquerias* electorals que tant apassionan los esperits.

No es nou aquest travall pera mí, y molt menos desde l' punt de vista de las relacions entre la producció nacional y la obertura deis mercats hispano-americanos; ja en 1889 vaig publicar desde París, en una carta que copiaren varis periódichs d'Espanya y Amèrica, y ab lo títul de «Latinos, à defenderse!» un cuadro de lo que en cada una de las Repúblicas Hispano-Americanas importava d'Espanya y d'altres Estats europeus. Allavors vaig demostrar que la importància espanyola, en la Amèrica que ho es y en la que ho fou, no arriba ni al 8 per 100 de la xifra total de cada República.

Si hi ha algun comers en lo mon preparat pera assortir de nostres produccions naturals e industrials, es la Amèrica llatina, es á dir, eixos 56 milions d' homes que parlan, llegeixen y resan en lo mateix idioma que nosaltres.

Y si la Espanya entera té gran interés en fer conèixer sa industria á nostres germans d'Amèrica, aqueix interès puja de punt per lo que's refereix á Catalunya, lo mercat de qual poderosa industria y de quals excepcionals caldos deu ser Amèrica.

Gegant pas doná en aquest sentit ab la Exposició Universal de 1888.

Al trobarme á Barcelona y el comensar á ocuparme de la Exposició actual, surgeix devant ma vista la colossal figura de D. Francisco de Paula Rius y Taulet, que tant feu allavors per Espanya en general y per Catalunya en particular. Me sembla estar veient á aquell home organizarho tot; y al seu costat, á Rogent dirigint las obras, á Rouvier ocupantse de la part administrativa, á Lopez Fabra, incansable en son travall; á Girona, á Comillas y á Durán y Bás, celebrant aquelles modestas sessions de la Directiva, que tan prácticas foren pera l' èxit de la Exposició. Veig á Pironeiné Secretari universal, abarcant totas las cuestions en síntesis y ocupantse menudament de tots los detalls, y fins crech estar parlant ab cert modest escriptor amich meu, que dirigi la propaganda, que algo contribuhí á aquell magnificèspectacle que oferí Barcelona quan la visitaren los Reys y 'ls poderosos de la terra, quan totes las escuadras estavan en son port y quan Barcelona, en fi, deixá á Europa entera magnifica targeta de sa grandesa y seu amor al travall.

Avuy, devant una nova prova de sos condicions, en lo Palau que fou de Belles Arts, lo Foment de la Producció Nacional ha organiat una Exposició interessantissima que titula d'industrias creadas, introdúctives y desenrotllades al amparo del vigent Aranzel. Lo Foment ha travalsat ab l'entusiasme y la decisió de sempre, y l'ha ajudat molt y ha fet travalls estadístichs relativs á nostra producció D. Joseph Soler y Freixa, delegat, per dirho eixis, de la Exposició, quals dots de coneixement industrial y d'amor al país s'han demostrat en la rapidés y l'ordre ab que ha establert lo que'l Foment ha posat á son cuidado, y ab los datos estadístichs que ha reunit.

Pero no puch avuy entrar á descriure las instalacions, limitantme á ocuparne algò del conjunt y dir á vostés quelcom de la obertura de la Exposició, que s'ha verificat ab gran pompa, assistinthi lo més notable de Barcelona, presidida per lo ministre d'Hisenda, que ha donat una prova més de sos coneixements sobre la industria espanyola y de son amor al travail nacional.

Lo ministre d'Hisenda ha sigut molt obsequiat per lo Foment de la Producció, per la Diputació provincial y per la ciutat, que l'ha allojat esplèndidament en un dels palaus del Parch.

Barcelona presenta l'aspecte animadissim que sempre en aquest mes: los teatres d'istiu tots oberts, los passeigs animadissims y l'moviment comercial é industrial molt accentuat.

De lo que aquí s'occupa la gent poch es de política, y en ma opinió fa molt bé. Pera 'ls que travallan, la principal missió del Estat es assegurar l'ordre y l'crédit, y en aquests grans Centres de producció de labor constant, lo que Vega de Armijo torsi'l gesto, Montero Ríos se'n vagi á Galicia, Romero á Antequera, Pí sia impenetrable y Nocedal fassi intervenir á Cristo en la política, interessa molt poch.

Y ab això quedo de vostés fins ma próxima segur servidor,

Q. B. S. M.,
Garcí-Fernández.

SECCIO OFICIAL

Alcaldia Constitucional de la ciutat de Reus

Havent acordat l'Excm. Ajuntament adoptar la Administració Municipal pera fer efectiu lo cupo de Consums s'invita als gremis que vulguin encabessarse á que presentin las correspondents solicituts ó's presentin á la secció de Consums lo pròxim dia 23 del actual á las dotze del mitj dia.

Reus 21 de Juny de 1897.—L'Alcalde accidental, Cassimir de Dalmau.

Societat Manicomi de Reus

Havent de procedirse á la construcció dels edificis de que ha de constar lo Manicomi, s'invita als que desitjin pendre part en las subastas de tots ó d'alguns dels pabellons, se serveixin presentar las proposicions en la forma que indica l'plech de condicions econòmic-facultativas en lo domicili de D. Emili Briansó y Planas desde l'dia d'avuy 20 del actual fins lo dia 5 de Juliol pròxim.

Los plassos, pressupostos y plech de condicions estarán de manifest durant dit plasso, en casa del senyor Arquitecte D. Pere Cassellas y Tarrats de 8 a 11 del matí.

Reus 20 Juny 1897.—Lo President, Pau Font de Rubinat.

Matadero Pùblic

Bestiars sacrificiats pera l'consum en lo dia d'ahir

Classe N° Kilos. Grams Satisfet Pts. Cts.

Bous

Badellas

Bens 49 702 140,40

Cabrits 28 8400 1,68

Tocinos 9 578,500 127,27

Despullas de bestiar de llana y pel 269,35

Total adeudo 12,50

Total adeudo 281,85

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avuy.—Sant Pauli.

CULTS RELIGIOSOS

Administració del Santuari de Nuestra Senyora de Misericordia

Se participa als devots de la Verge y al públich en general que s'han posat á la venda las novas estampas litogràfiques iluminadas de Nuestra Senyora de Misericordia.

cordis y son camari, en lo mateix Santuari y en las tendas de la Viuda Puig y Viuda Sanromà. Solas se venen al preu de 2,50 pessetas y ab cristall y march daurat á 10,50 y 12,50 segons los tamanys.

Sant de demà.—Sant Joan.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Rof

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Última hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	66,20	Francesas	15,25
Exterior	82,90	Coloniales	11,21
Amortisable	79,40	Cubas 1886	97,25
Aduanas	97,40	Cubas 1890	80,75
Norts	23,35	Obs. 6 00 Fransa	95,50
Exterior París	64,68	Obs. 3 00	52,85
París	29,60	Londres	32,53

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupons, compra y venda al comptat y per compte agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d'ahir á Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	66,20	Francesas	17,30
Exterior	81,90	Cubas vellars	97,18
Colonial	11,21	Cubas noves	86,88
Norts	23,30	Aduanas	97,
Obligacions Alimentaries	83,81	Obligs. 3 00 Fransas	51,87
PARÍS	64,68	Norts	17,30
Exterior	29,60	GIROS	31,53
París	39,60	Londres	31,53

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta plassa facilitats per los corredors de comers D. Joan Vilàs, D. Joan Llaurodo Prats y D. Joan Vallès Vallduví.

Londres	96 d.v.	00'00 dinar	8 d.v.	00'00
París	8 d.v.	00'00	Marsella	00'00

VALORS LOCALS

ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense	850	0	0
Industrial Harinera	600	0	0
Banch de Reus	500	0	0
Manufactura de Algodón	100	0	0
C. Reusense de Tramvias, privilegiadas al 5 per cent.	415	0	0

Bibliografia

Colecció Selecta Catalana

S'ha publicat lo primer volum d'aquesta biblioteca de la terra, titulat «Quadros» y original del festiu y reputat escriptor N° Emili Vilanova.

L'exemplar consta de 116 planas y's vent al preu de dos rals en la administració d'aquest periòdich.

Patria y Región

La obra del notable escriptor regionalista gallego en Salvador Golpe, «Patria y Región», se troba en aquesta Administració, al preu de 3 pessetes l'exemplar.

ANUNTS PARTICULARS

Traspàs

Se traspassa la rellotgeria de la Plaça de Prim, núm. 7.

Diversions públiques

Teatro Fortuny

Lo pròxim dissapte 26 del corrent debutarà la companyia catalana de Romea ab l'aplandit drama dels senyors D. Lluís Quer y D. Bonaventura Sanromà

L'HOSTAL DE LA COIXA

Las condicions d'abono y preus s'anunciarán per programa y cartells.

Imp. de G. Ferrande.—Plaça de la Constitució,

